

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

15.02.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIIS TREŚCI

Kwestia obniżenia podstawy opodatkowania VAT w przypadku wygaśnięcia bądź przedterminowego rozwiązania umowy leasingu finansowego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 stycznia 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.499.2020.3.JSZ ___ 3

Podstawa obliczenia daniny solidarnościowej a strata z lat ubiegłych, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 29 grudnia 2020 r., sygn. I SA/Go 398/20 _____ 5

Kwestia obniżenia podstawy opodatkowania VAT w przypadku wygaśnięcia bądź przedterminowego rozwiązania umowy leasingu finansowego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 stycznia 2021 r., sygn. 0113-KD IPT1-2.4012.499.2020.3.JSZ

19 stycznia 2021 r. Dyrektor KIS wydał interpretację indywidualną (sygn. 0113-KD IPT1-2.4012.499.2020.3.JSZ) dotyczącą konsekwencji w VAT powstających po stronie finansującego (wnioskodawcy) w przypadku wygaśnięcia bądź przedterminowego rozwiązania umowy tzw. leasingu finansowego.

W ramach umów będących przedmiotem zapytania (tzw. leasing finansowy) odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej przedmiotu leasingu dokonuje korzystający, zaś z pierwszym dniem po zakończeniu tej umowy w przypadku wypełnienia przez korzystającego wszystkich zobowiązań wynikających z tej umowy, wnioskodawca odpłatnie przenosi na korzystającego własność przedmiotu leasingu. Z punktu widzenia VAT, wydając przedmiot leasingu korzystającemu wnioskodawca dokonuje dostawy towarów, która potwierdzona jest wystawieniem faktury na pełną wartość przedmiotu leasingu wraz z należnym VAT. Opłaty okresowe (raty leasingowe) dokumentowane są notą księgową.

Niekiedy umowy wygasają lub zostają rozwiązane – z winy korzystającego – przed upływem terminu, na jaki zostały zawarte. Do takich okoliczności należy między innymi (i) stwierdzenie szkody całkowitej, (ii) utrata przedmiotu leasingu (np. w wyniku kradzieży), bądź (iii) windykacja i sprzedaż przedmiotu leasingu osobie trzeciej na skutek zaprzestania płatności rat leasingowych przez korzystającego.

W takich przypadkach korzystający zobowiązany jest uiścić na rzecz finansującego tzw. kwotę zdyskontowaną, równą sumie opłat leasingowych netto, których termin płatności nie nastąpił do dnia wygaśnięcia/wypowiedzenia umowy leasingu (co do zasady, kwota zdyskontowana odpowiada więc kwocie, którą korzystający zapłaciłby, gdyby umowa zakończyła się zgodnie z harmonogramem). Przy tym, ponieważ rozliczenie następuje wcześniej (okres finansowania ulega skróceniu), część odsetkowa opłat leasingowych jest odpowiednio pomniejszana (dyskontowanie).

Przy tym, ostateczna kwota do zapłaty na rzecz finansującego może być inna niż kwota zdyskontowana. W przypadku bowiem (i) szkody całkowitej lub utraty pojazdu – jest ona powiększana o kwotę netto poniesionych przez wnioskodawcę dodatkowych kosztów związanych z likwidacją szkody, a pomniejszana o odszkodowanie uzyskane od ubezpieczyciela i cenę sprzedaży netto pozostałości powypadkowych (o ile występują i zostaną sprzedane do czasu dokonania rozliczenia); (ii) w przypadku windykacji i sprzedaży przedmiotu leasingu osobie trzeciej – jest powiększana o koszty poniesione przez wnioskodawcę w związku z odebraniem przedmiotu leasingu, jego wyceną, przechowaniem itd., a pomniejszana o cenę sprzedaży netto przedmiotu leasingu.

Finansujący wniósł o potwierdzenie, że we wskazanych przypadkach powinien wystawić korektę faktury dokumentującej wydanie przedmiotu leasingu i dokonać obniżenia podstawy opodatkowania takiej dostawy do wysokości kwot rzeczywiście należnych wnioskodawcy po uwzględnieniu następstw ww. okoliczności, czyli że podstawa opodatkowania powinna obejmować sumę opłat leasingowych należnych do dnia poprzedzającego rozwiązanie umowy leasingu, powiększoną o kwotę zdyskontowaną oraz pomniejszoną o kwotę otrzymanego odszkodowania (w przypadku szkody całkowitej lub kradzieży) lub o wartość zwróconego przedmiotu leasingu (w przypadku sprzedaży lub ponownego leasingu odebranego korzystającemu przedmiotu leasingu lub pozostałości po przedmiocie leasingu). W uproszczeniu, wnioskodawca dążył do potwierdzenia, że opodatkowaniu VAT powinny podlegać kwoty ostatecznie należne od korzystającego.

Dyrektor KIS uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe, stwierdzając że podstawa opodatkowania (po obniżeniu) powinna obejmować sumę opłat leasingowych należnych do dnia poprzedzającego rozwiązanie umowy leasingu powiększoną o kwotę zdyskontowaną (na podstawie opodatkowania z tytułu umowy leasingu nie może zaś wpłynąć kwota otrzymanego przez wnioskodawcę odszkodowania czy kwota uzyskana ze sprzedaży pozostałości powypadkowych). Korekta podstawy opodatkowania wiąże się więc jedynie z dokonaniem po sprzedaży obniżki ceny towaru w wyniku dyskontowania – pomniejszenia części odsetkowej opłat leasingowych.

Komentarz eksperta

Należy zaznaczyć, że konsekwencje w VAT wygaśnięcia/przedterminowego rozwiązania umowy leasingu finansowego były/są przedmiotem rozbieżności. Pierwotnie organy prezentowały stanowisko, zgodnie z którym wystąpienie takiej sytuacji nie uzasadnia skorygowania podstawy opodatkowania z tytułu dostawy przedmiotu leasingu finansowego (ew. ograniczały tą możliwość do sytuacji, w której następował zwrot przedmiotu leasingu na rzecz wnioskodawcy).

W sprawie tej wypowiedział się także NSA (por. wyroki z 28 września 2017 r., sygn. akt I FSK 2053/15, i z 30 stycznia 2018 r., sygn. akt I FSK 1330/15), uznając że finansujący ma prawo do skorygowania podstawy opodatkowania do wysokości kwoty rat leasingowych zapłaconych do dnia rozwiązania umowy leasingu oraz rat niezapłaconych, które stały się wymagalne na dzień rozwiązania umowy (kwota zdyskontowana), jednakże pomniejszonych o korzyści jakie finansujący uzyskał wskutek rozwiązania umowy leasingu w następstwie jej wypowiedzenia.

Odmienne stanowisko zostało zaprezentowane w interpretacji indywidualnej z 19 stycznia 2021 r. Wynika z niej bowiem, że – jakkolwiek finansujący ma prawo do dokonania korekty rozliczeń VAT – to korekta ta powinna odzwierciedlać jedynie zdyskontowanie rat leasingowych pozosta-

łych do zapłaty (tj. uwzględnić pomniejszenie kwoty uzyskanej przez finansującego w wyniku skrócenia okresu finansowania). Dyrektor KIS uznał natomiast, że na wysokość podstawy opodatkowania nie powinno wpływać odszkodowanie uzyskane od ubezpieczyciela czy cena uzyskana w zamian za sprzedaż przedmiotu leasingu (pozostałości przedmiotu leasingu). Mimo więc, że korzystający zobowiązany jest do zapłaty kwoty zdyskontowanej po jej pomniejszeniu o ww. kwoty (z tytułu odszkodowania czy sprzedaży przedmiotu leasingu), to podstawa opodatkowania powinna uwzględniać całą kwotę zdyskontowaną (bez jej pomniejszania).

O ile orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości UE dostarcza argumentów, aby uznać, że wyjściowo kwota zdyskontowana stanowi wynagrodzenie podlegające opodatkowaniu VAT (por. wyrok z 3 lipca 2019 r. w sprawie C242/18 „UniCredit Leasing” EAD), to jednak uznanie przez organ, że wynagrodzenie to nie odzwierciedla kwoty faktycznie należnej od korzystającego należy uznać za zbyt daleko idące. Oznacza to bowiem, że finansujący zobowiązany jest do rozliczenia VAT od kwoty wyższej niż rzeczywiście otrzymał od korzystającego.

ANETA GNIEWKIEWICZ
DORADCA PODATKOWY

Podstawa obliczenia daniny solidarnościowej a strata z lat ubiegłych, wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 29 grudnia 2020 r., sygn. I SA/Go 398/20

Podatnik osiąga przychody z działalności gospodarczej (z tytułu udziału w spółce komandytowej), opodatkowane podatkiem liniowym (art. 30c ustawy PIT). W 2018 r. spółka komandytowa wykazała stratę podatkową, natomiast w 2019 r. osiągnęła dochód. W konsekwencji, również podatnik w 2018 r. wykazał stratę podatkową a za 2019 r. dochód. Dokonując rozliczenia na potrzeby daniny solidarnościowej za 2019 r., podatnik wykazał jako podstawę opodatkowania dochód osiągnięty w 2019 r. bez pomniejszenia go o stratę z 2018 r., mimo iż przy rozliczeniu podatku liniowego (deklaracji PIT-36L) za 2019 r. uwzględnił stratę z 2018 r.

Podatnik powziął wątpliwość czy w sposób prawidłowy ustalił podstawę obliczenia daniny solidarnościowej. Wystąpił z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej, w której stanął na stanowisku, iż na potrzeby ustalenia podstawy obliczenia daniny solidarnościowej za 2019 r. i 2020 r. jest uprawniony uwzględnić w tej podstawie stratę z działalności gospodarczej z 2018 r.

DKIS nie zgodził się ze stanowiskiem podatnika. Wskazał, że przy ustalaniu podstawy obliczenia daniny solidarnościowej od sumy dochodów podlegających opodatkowaniu daniną solidarnościową podlegają odliczeniu wyłącznie składki na ubezpieczenie społeczne oraz kwoty wymienione w art. 30f ust. 5 ustawy PIT. Wynika to wprost z brzmienia art. 30h ust. 2 ustawy PIT.

Sąd nie zgodził się ze stanowiskiem DKIS. Tym samym przyznał rację podatnikowi.

Komentarz eksperta

Pozytywnie należy ocenić stanowisko WSA w Gorzowie Wielkopolskim. Sąd, analogicznie jak podatnik dostrzegł, iż ustalanie podstawy obliczenia daniny solidar-

nościowej składa się z dwóch etapów. Mianowicie w pierwszej kolejności należy ustalić sumę dochodów opodatkowanych na zasadach określonych w art. 27 ust. 1, 9 i 9a, art. 30b, art. 30c oraz art. 30f ustawy PIT. Kolejno, dopiero od tak ustalonej sumy dochodów dokonuje się odliczeń wskazanych w art. 30h ustawy PIT. W tym kontekście słuszne jest stanowisko DKIS, iż na drugim z wskazanych etapów brak jest możliwości odliczenia starty (wynika to wprost z literalnego brzmienia art. 30h ust. 2 ustawy PIT). Niemniej, kluczowy w analizowanej sprawie jest sposób ustalenia sumy dochodów będący podstawą obliczenia daniny solidarnościowej (pierwszy etap). Bezspornie z art. 30h ustawy PIT, wynika brak możliwości kompensowania dochodu z jednego źródła stratą z innego źródła przychodów (gdyż podstawę obliczenia stanowi nadwyżka ponad 1 000 000 zł sumy **dochodów** z różnych źródeł). Niemniej, jednocześnie art. 30h ustawy PIT w żaden sposób nie modyfikuje zasad obliczania dochodu z danego źródła (tu: działalności gospodarczej), który ustalany jest na standardowych zasadach, przewidzianych dla tego źródła.

Stąd, ustalając dochód z działalności gospodarczej należy odwołać się do art. 30c ustawy PIT, który reguluje tą kwestię. Przepis ten jednoznacznie wskazuje, iż przy ustalaniu dochodu za dany rok uwzględnia się starty poniesione w latach poprzednich (zawiera odesłanie do art. 9 ust. 3 ustawy PIT). Podsumowując, brzmienie przepisów wskazuje, iż wykazanie starty z danego źródła uprawnia do obniżenia dochodu ustalanego w kolejnych latach zarówno na potrzeby rozliczenia podatku liniowego, jak i daniny solidarnościowej.

ANNA PACZUSKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia obowiązku raportowania schematów podatkowych, objęta jest zakresem postępowania interpretacyjnego na podstawie art. 14b i następnych OP, wyrok NSA z 28 stycznia 2021 r., sygn. I FSK 1703/20	7
Brak możliwości stosowania art. 15 ust. 1s pkt 2 ustawy CIT w przypadku otrzymania środków pieniężnych z tytułu przejętych w ramach ZCP należności cywilnoprawnych, wyrok NSA z 10 września 2020 r., sygn. II FSK 3012/19	7
Strata poniesiona w okresie zwolnienia podatkowego jest stratą bilansową, a nie stratą podatkową, wyrok WSA w Kielcach z 26 listopada 2020 r., sygn. I SA/KE 320/20	7
Przepis art. 86 ust. 10b ustawy VAT nie narusza zasady neutralności VAT, wyrok WSA w Warszawie z 9 października 2020 r., sygn. III SA/WA 2881/19	8
Warunki istnienia powiązań, o których mowa w art. 11 ust. 4 ustawy CIT oraz art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy CIT, pomiędzy uniwersytetem medycznym a szpitalami, wyrok WSA w Warszawie z 28 sierpnia 2020 r., sygn. III SA/WA 2529/19	8

Kwestia obowiązku raportowania schematów podatkowych, objęta jest zakresem postępowania interpretacyjnego na podstawie art. 14b i następnym OP, wyrok NSA z 28 stycznia 2021 r., sygn. I FSK 1703/20

Obowiązki prawno-podatkowe wynikające z działu III rozdz. 11a OP, tj. związane z tzw. obowiązkiem raportowania schematów podatkowych, objęte są zakresem postępowania interpretacyjnego na podstawie art. 14b i nast. OP.

Brak możliwości stosowania art. 15 ust. 1s pkt 2 ustawy CIT w przypadku otrzymania środków pieniężnych z tytułu przejętych w ramach ZCP należności cywilnoprawnych, wyrok NSA z 10 września 2020 r., sygn. II FSK 3012/19

Sąd I instancji oddalając skargę spółki uznał, że art. 15 ust. 1s pkt 2 ustawy CIT, nie reguluje kwestii kosztów uzyskania przychodów. Nie podzielił więc również poglądu, że przepis ten stwarza podstawę do „kontynuacji kosztów”. Jednocześnie za prawidłowe uznał stanowisko organu podatkowego, iż tylko w razie zbycia składników majątku wchodzących w skład ZCP (w tym należności) nabytych w sposób określony w art. 15 ust. 1s ustawy CIT, koszty uzyskania przychodów ustala się w wysokości, o której mowa w tym przepisie.

O kosztach uzyskania przychodów mowa jest bowiem tylko w tym drugim przepisie, w sytuacji w nim określonej. Tak więc, zdaniem tego sądu, powyższe przepisy wyrażają odpowiednio zasadę wyceny majątku nabytego w ramach aportu przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części i przewidują jedynie kontynuację wyceny składników majątku nabytego w ramach aportu oraz sposób ustale-

nia kosztów uzyskania przychodów ze zbycia takich składników majątku.

Innymi słowy, art. 15 ust. 1s pkt 2 ustawy CIT, określa sposób wyceny majątku nabytego w ramach aportu przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części i przewiduje jedynie kontynuację wyceny składników takiego majątku, a nie zasadę kontynuacji kosztów. Powyższe stanowisko opiera się na literalnym brzmieniu powołanych wyżej przepisów, tj. art. 15 ust. 1s pkt 2 i art. 15 ust. 1u ustawy CIT i w świetle treści tych przepisów, nie ma wystarczających podstaw, aby uznać, że takie ich rozumienie stanowi błędną ich wykładnię.

Strata poniesiona w okresie zwolnienia podatkowego jest stratą bilansową, a nie stratą podatkową, wyrok WSA w Kielcach z 26 listopada 2020 r., sygn. I SA/KE 320/20

Strata spółki z działalności objętej zaniechaniem poboru podatku w latach podatkowych, w których ma prawo do zwolnienia, nie będzie stratą podatkową w rozumieniu art. 7 ust. 2 ustawy CIT, lecz stratą bilansową z tytułu ponoszenia ryzyka prowadzenia działalności gospodarczej. Tym samym, przesądza to o braku możliwości obniżenia dochodów osiągniętych przez spółkę w kolejnych latach podatkowych, o wartość tego rodzaju strat, zgodnie z art. 7 ust. 5 ustawy CIT.

Pogląd, że strata poniesiona w okresie zwolnienia podatkowego jest stratą bilansową w znaczeniu ekonomicznym, a nie stratą w rozumieniu przepisów prawa podatkowego, jest ugruntowany w orzecznictwie sądów. Konstrukcja art. 7 ustawy CIT, a zwłaszcza jego ust. 4, nie pozwala na odliczenie straty ze źródła dochodów wolnych od podatku. Strata, którą można rozliczać w następnych latach podatkowych musi być poniesiona wyłącznie z działalności podlegającej opodatkowaniu.

Przepis art. 86 ust. 10b ustawy VAT nie narusza zasady neutralności VAT, wyrok WSA w Warszawie z 9 października 2020 r., sygn. III SA/WA 2881/19

W świetle przepisów Dyrektywy 112 oraz wyroku TSUE z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie C-152/02 (Terra Baubedarf-Handel GmbH), należy stwierdzić, że - o ile prawo do odliczenia podatku powstaje już za okres, w którym w odniesieniu do nabytych towarów i usług powstał obowiązek podatkowy - to skorzystanie z tego prawa wymaga posiadania faktury.

Moment powstania prawa do odliczenia podatku naliczonego określony w art. 167 Dyrektywy 112, modyfikowany jest w praktyce przez wymóg formalny określony w art. 178 lit. a tej dyrektywy. Przepisy ustawy krajowej dotyczące momentu realizacji prawa do odliczenia podatku naliczonego, stanowią jak najbardziej wierną implementację powyższego mechanizmu. Jako podstawowy termin odliczenia wskazują moment otrzymania faktury, sformułowany w art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy VAT.

Zatem w przedmiotowej sprawie spółka może zrealizować swoje prawo do odliczenia podatku VAT w momencie otrzymania faktury. Skorzystanie z prawa do odliczenia podatku naliczonego jest uzależnione od spełnienia warunków formalnych, w tym od otrzymania faktury. Spółka nie traci prawa do odliczenia, nie jest podatkiem należnym obciążona bez możliwości odliczenia. Tyle tylko, że możliwość skorzystania z tego prawa do odliczenia następuje w późniejszym okresie rozliczeniowym, niż okres w którym powstał obowiązek podatkowy.

Zgodnie bowiem z art. 86 ust. 11 ustawy VAT, jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, 10d i 10e, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z dwóch następujących okresów rozliczeniowych.

Sam fakt przesunięcia momentu odliczenia podatku VAT, wynikający zarówno z przepisów krajowych jak również z przepisów Dyrektywy 112, wbrew twierdzeniom strony, nie wpływa na naruszenie zasady neutralności. Tak więc, wprowadzanie ww. wymogów nie skutkuje pozbawieniem prawa spółki do odliczenia podatku VAT naliczonego i nie narusza tym samym zasady neutralności podatku VAT.

Warunki istnienia powiązań, o których mowa w art. 11 ust. 4 ustawy CIT oraz art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy CIT, pomiędzy uniwersytetem medycznym a szpitalami, wyrok WSA w Warszawie z 28 sierpnia 2020 r., sygn. III SA/WA 2529/19

Opisane we wniosku „transakcje” związane z dostosowaniem i udostępnieniem przez szpital kliniczny infrastruktury na potrzeby działalności dydaktycznej uczelni medycznej w powiązaniu z finansowaniem tych działań przez wspomniane uczelnie, opiera się na ściśle określonych ustawowo zasadach, które czynią je nieporównywalnymi z transakcjami, które można by określić mianem rynkowych.

Opisane w stanie faktycznym zdarzenie obowiązku udostępniania uczelni medycznej jednostek organizacyjnych niezbędnych do prowadzenia kształcenia przed i podyplomowego w zawodach medycznych na podstawie umowy, której zakres wynika z przepisów art. 89 i 90 ustawy o działalności leczniczej, nie są zatem transakcjami dokonywanymi w warunkach możliwych do ustalenia lub narzucenia w wyniku występujących między dwoma podmiotami powiązań, lecz wynikają z warunków „naruszonych” obu stronom z woli ustawodawcy.

Dlatego też, postrzeganie tego typu zdarzenia, jako transakcji objętych regulacjami, o których mowa odpowiednio w art. 11 ustawy CIT (do dnia 31 grudnia 2018 r.) i art. 11a ustawy CIT (od dnia 1 stycznia 2019 r.), prowadziłoby do wypaczenia celu, który wspomniane regulacje mają realizować.

Reasumując, zaprezentowane w uzasadnieniu zaskarżonej interpretacji stanowisko organu, iż podmiot tworzący, jakim jest uniwersytet medyczny, posiada faktyczną zdolność do wpływania na podejmowanie kluczowych decyzji gospodarczych przez szpitale i ich zarządzanie, poprzez w szczególności powoływanie kierownika, powoływanie i odwoływanie rady społecznej, a przede wszystkim przez sam sposób decydowania o ich utworzeniu, co ma przesądzać o uznaniu uniwersytetu i utworzonych przez niego samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej za podmioty powiązane w rozumieniu przepisów ustawy CIT, obowiązujących do 31 grudnia 2019 r. (art. 11 ust. 4 ustawy CIT), jak również obowiązujących od 1 stycznia 2019 r. (art. 11a ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy CIT) – uznać należy za błędne.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia anulowania faktur wystawionych w związku z realizacją zamówienia, które okazało się być fałszywe , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 stycznia 2021 r., sygn. 0461-ITPP1.4512.961.2016.6.MP	10
Określenie skutków podatkowych w PCC wniesienia dopłaty do spółki akcyjnej tytułem utworzenia uprzywilejowanych akcji , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 stycznia 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-3.4014.381.2020.1.MD	10
Opodatkowanie VAT nieodpłatnych i częściowo odpłatnych świadczeń na rzecz pracowników , zmiana interpretacji indywidualnej Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z 12 stycznia 2021 r., sygn. DOP.8101.196.2020.PBD	11
Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów tymczasowego cła antydumpingowego. Moment zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów zapłaconego cła tymczasowego jeśli zostanie ono przekształcone w cło ostateczne , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 20 stycznia 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.366.2020.2.SP	12
Skutki podatkowe w VAT udostępnienia powierzającemu nieruchomości do korzystania bez dodatkowego wynagrodzenia , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 stycznia 2021 r., sygn. 0114-KDIP4-2.4012.557.2020.1.MMA	12

Kwestia anulowania faktur wystawionych w związku z realizacją zamówienia, które okazało się być fałszywe, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 stycznia 2021 r., sygn. 0461-ITPP1.4512.961.2016.6.MP

Spółka otrzymała zlecenie produkcji i montażu stojaków stalowych i przystąpiła do jego realizacji. Wyprodukowane na podstawie sfałszowanego zamówienia stojaki nie zostały odebrane przez odbiorcę (stoją na placu należącym do spółki), zaś należności wynikające z wystawionych przez spółkę faktur, dokumentujących sprzedaż ww. stojaków, pozostają nieuregulowane.

W analizowanej sprawie dokumenty dotyczące zlecenia produkcji i montażu stojaków zostały dostarczone spółce przez współpracownika, który w przeszłości aranżował już spółce inne zlecenia produkcyjne. Wystawione przez spółkę faktury dokumentujące poszczególne etapy zamówienia również przekazane zostały współpracownikowi, który miał za zadanie dostarczyć je zamawiającemu. Z opisu stanu faktycznego wynika, że spółka nie posiada oryginałów (wystawionych w listopadzie 2015 r., grudniu 2015 r. oraz styczniu 2016 r.) faktur dokumentujących poszczególne etapy zamówienia. Współpracownik kontrahenta, który przyznał się do sfałszowania dokumentu zamówienia oraz dołączonej specyfikacji, nie zwrócił spółce wspomnianych faktur.

Tym samym należy uznać, że przedmiotowe faktury zostały wprowadzone do obrotu i nie ma tu znaczenia fakt, że wspomnianych faktur nie posiada kontrahent spółki, lecz nieuczciwy współpracownik, który jak się okazało nie miał uprawnień do działania na rzecz domniemanego kontrahenta.

Na powstanie obowiązku podatkowego nie ma wpływu fakt, że faktury trafiły do podmiotu, który jak wynika z okoliczności sprawy – nie ma nic wspólnego z opisaną transakcją. W sytuacji, gdy faktury będące przedmiotem wniosku zostały

sporządzone, wprowadzone do obiegu i nadal pozostają w obrocie gospodarczym, to spółka nie ma możliwości anulowania powyższych faktur, wystawionych w związku z realizacją poszczególnych etapów opisanego zamówienia. Spółka nie ma tym samym prawa do skorygowania podstawy opodatkowania oraz należnego podatku VAT.

Określenie skutków podatkowych w PCC wniesienia dopłaty do spółki akcyjnej tytułem utworzenia uprzywilejowanych akcji, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 stycznia 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-3.4014.381.2020.1.MD

Z przedstawionego we wniosku opisu stanu faktycznego wynika, że u wnioskodawcy - spółce akcyjnej, kapitał zakładowy podzielony był na 200.000 akcji zwykłych na okaziciela. W dniu 16 czerwca 2014 r. uchwalona została zmiana do statutu (zarejestrowana 19 września 2014 r.) wprowadzająca do niego § 8a oraz § 8b, które dopuściły zarówno zamianę akcji ze zwykłych na imienne, a także na akcje uprzywilejowane, pod warunkiem wniesienia dopłaty w wysokości 2.000 zł na 1 akcję obejmowaną uprzywilejowaniem.

W tej sytuacji należy uznać, iż wniesienie dopłat do spółki spowodowało zmianę umowy spółki w świetle art. 1 ust. 3 pkt 2 ustawy PCC. W przedmiotowej sprawie zmiana umowy spółki podlega opodatkowaniu PCC na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. k ustawy PCC. Stosownie do uregulowania w art. 7 ust. 1 pkt 9 ustawy PCC - stawka podatku wynosi 0,5%, natomiast podstawę opodatkowania omawianym podatkiem stanowi - zgodnie z przywołanym powyżej brzmieniem art. 6 ust. 1 pkt 8 lit. c tejże ustawy - wartość dopłat do spółki.

Obowiązek podatkowy w związku z dokonaniem zmiany umowy spółki - powstał w momencie dokonania czynności cywilnoprawnej i zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy PCC - ciążył na spółce.

Opodatkowanie VAT nieodpłatnych i częściowo odpłatnych świadczeń na rzecz pracowników, zmiana interpretacji indywidualnej Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z 12 stycznia 2021 r., sygn. DOP.8101.196.2020.PBD

W analizowanym stanie faktycznym wnioskodawca wprowadził/zamierza wprowadzić dla pracowników różnego rodzaju finansowania przejazdów środkami lokomocji oraz różnych artykułów, przedmiotów lub usług. Pracownikom przysługuje/będzie przysługiwać: (i) dopłata w wysokości 100% ceny biletu pracowniczego, zapisanego na spersonalizowanej karcie zbliżeniowej wydanej przez zarząd, uprawniającego do przejazdów środkami lokalnego transportu zbiorowego, na warunkach określonych w przepisach prawa miejscowego; (ii) dopłata w wysokości 100% ceny biletu imiennego dla dzieci uprawniającego do przejazdów środkami lokalnego transportu zbiorowego, z uwzględnieniem zniżek wynikających z karty; (iii) dopłata w wysokości 50% ceny biletu miesięcznego/kwartalnego na przejazdy do/z pracy z/do innych miejscowości innymi środkami transportu niż miejska komunikacja publiczna; (iv) uprawnienie do zakupu za cenę 1 zł lub w innej wysokości niższej niż cena nabycia przez wnioskodawcę biletu pracowniczego, zapisanego na spersonalizowanej karcie zbliżeniowej wydanej przez Z., uprawniającego do przejazdów środkami lokalnego transportu zbiorowego, na warunkach określonych w przepisach prawa miejscowego; (v) uprawnienie do zakupu za cenę 1 zł lub w innej wysokości niższej niż cena nabycia przez wnioskodawcę biletu imiennego dla dzieci uprawniającego do przejazdów środkami lokalnego transportu zbiorowego, z uwzględnieniem zniżek wynikających z karty; (vi) uprawnienie do zakupu za cenę 1 zł lub w innej wysokości niższej niż cena nabycia przez wnioskodawcę biletu miesięcznego/kwartalnego na przejazdy do/z pracy z/do innych miejscowości innymi środkami transportu niż miejska komunikacja publiczna organizowana przez miasto; (vii) uprawnienie do zakupu za cenę 1 zł lub w innej wysokości niższej niż cena nabycia przez wnioskodawcę różnych artykułów, przedmiotów lub usług (np. pakiety medyczne, karnety multisport itp.).

W tej sytuacji stwierdzić należy, że:

1) przekazanie przez wnioskodawcę pracownikom i ich dzieciom towarów i usług (uprawnień) wymienionych w pkt iv-vii za wynagrodzeniem stanowi, na mocy art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT, czynność podlegającą opodatkowaniu podat-

kiem VAT, bez względu na wysokość pobranego od pracownika wynagrodzenia;

2) w sytuacji, gdy wnioskodawca dokona na rzecz pracowników sprzedaży świadczeń (uprawnień) będących przedmiotem wniosku - po cenach niższych niż ceny rynkowe, to w sprawie znajdzie zastosowanie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT, zawierający normę zapobiegającą unikaniu opodatkowania w takich sytuacjach. W konsekwencji powyższego, w opisanych stanach faktycznych/zdarzeniach przyszłych, podstawę opodatkowania stanowi wartość rynkowa wykonywanych świadczeń pomniejszona o kwotę podatku;

3) dokonując zwrotu na rzecz pracownika 50% kosztu zakupu biletu wnioskodawca nie wykonuje żadnej czynności opodatkowanej VAT, a w szczególności nie przenosi na pracownika prawa do rozporządzania żadnym towarem ani nie świadczy na jego rzecz żadnej usługi. Usługę transportową na rzecz pracownika wykonuje w tym przypadku inny przewoźnik/operator. Wnioskodawca jako podmiot trzeci dokonuje jedynie zapłaty za usługę wykonaną przez inny podmiot. Tym samym, dokonanie zwrotu na rzecz pracownika 50% kosztu zakupu biletu u innego przewoźnika (pkt iii), nie wywołuje dla wnioskodawcy żadnych skutków w podatku VAT;

4) świadczone nieodpłatnie przez wnioskodawcę na rzecz pracowników i ich dzieci, usługi wymienione w pkt i i ii, nie są związane z prowadzoną działalnością gospodarczą i zaspokajają jedynie osobiste potrzeby tych osób, w związku z powyższym podlegają opodatkowaniu VAT, jako nieodpłatne świadczenie usług zrównane na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy VAT z odpłatnym świadczeniem usług;

5) nabywane przez wnioskodawcę towary i usługi przekazywane pracownikom w ramach świadczeń wymienionych w pkt i-ii i iv-vii, służą bezpośrednio wykonywaniu przez wnioskodawcę czynności opodatkowanych, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy VAT i wnioskodawcy przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu ich nabycia;

6) ponieważ wnioskodawca nie nabywa biletów za przejazdy z/do pracy z/do innych miejscowości innymi środkami transportu pkt iii - nabycia dokonują pracownicy, a dokonanie opisanego w pkt 3 zwrotu na rzecz pracownika 50% kosztu zakupu biletu u innego przewoźnika, nie podlega opodatkowaniu VAT, wnioskodawcy nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego z tego tytułu.

Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów tymczasowego cła antydumpingowego. Moment zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów zapłaconego cła tymczasowego jeśli zostanie ono przekształcone w cło ostateczne, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 20 stycznia 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.366.2020.2.SP

Zapłacone cło tymczasowe jest cłem jeszcze nienależnym, zabezpieczonym na poczet przyszłych możliwych do powstania należności z tytułu ostatecznego cła antydumpingowego i nie może stanowić kosztu bezpośredniego uzyskania przychodu ze sprzedanych towarów.

Należy stwierdzić, że ostateczne cło antydumpingowe w stosunku do towarów (i) sprzedanych w poprzednim roku podatkowym – stanowi koszt uzyskania przychodu w bieżącym roku podatkowym, w momencie ostatecznego poniesienia wydatku (na podstawie decyzji Komisji Europejskiej z dnia 13 kwietnia 2021 r. o ostatecznej wysokości cła antydumpingowego), to jest zgodnie z art. 15 ust. 4c ustawy CIT; (ii) sprzedawanych w bieżącym roku podatkowym – będzie stanowić koszt uzyskania przychodu w momencie osiągnięcia przychodu ze sprzedaży.

Skutki podatkowe w VAT udostępnienia powierzającemu nieruchomości do korzystania bez dodatkowego wynagrodzenia, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 stycznia 2021 r., sygn. 0114-KDIP4-2.4012.557.2020.1.MMA

Z opisu sprawy wynika, że spółka w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła umowę zlecenia (umowę powierniczą), na mocy której zobowiązała się do świadczenia usług doradztwa w związku z zamiarem zakupu przez powierzającego nieruchomości w Polsce (nieruchomość 1), w tym zawarcie umowy sprzedaży nieruchomości 1 w imieniu własnym, lecz na rzecz i rachunek powierzającego. Następnie na mocy zawartych umów cesji zmienił się podmiot będący powierzającym.

Z tytułu realizacji umowy zlecenia (umowy powierniczej), spółce przysługuje wynagrodzenie, które płatne jest na podstawie faktury VAT, wystawionej przez powiernika na rzecz powierzającego. W ramach realizacji umowy

zlecenia (umowy powierniczej), spółka zawarła z potencjalnym zbywcą przedwstępną umowę sprzedaży nieruchomości i wpłaciła z tego tytułu zadatek, w imieniu własnym, ale na rzecz i rachunek powierzającego. Na zabezpieczenie przekazanego zadatku została przewłaszczona inna nieruchomość - hotel (nieruchomość 2).

W związku z problemami związanymi z zawarciem umowy przyrzeczonej, powiernik złożył wobec byłego właściciela nieruchomości 2, oświadczenie o definitywnym przejęciu nieruchomości 2 na własność, realizując tym samym przysługujące mu zabezpieczenie wpłaconego zadatku. Zarówno nieruchomość 1, będąca przedmiotem przedwstępnej umowy sprzedaży, jak i nieruchomość 2 przewłaszczona na zabezpieczenie wpłaconego zadatku, obciążone są hipotekami na rzecz osób trzecich. W związku z tym, że nieruchomość 2 nabyta została w ramach zawartej umowy powierniczej, podatnikiem i ostatecznym właścicielem, dysponentem ww. nieruchomości jest powierzający.

Spółka oraz powierzający nie dokonali jeszcze faktycznego przeniesienia własności nieruchomości 2, z uwagi na toczące się spory sądowe dotyczące ww. nieruchomości. Spółka oraz powierzający, w celu umożliwienia powierzającemu w możliwie najszerszy sposób korzystania z nieruchomości 2 do czasu przeniesienia własności, zawarli porozumienie w przedmiocie nieruchomości 2. Na mocy porozumienia spółka oraz powierzający ustalili, iż do czasu przeniesienia własności nieruchomości 2, powierzający ma prawo do korzystania z nieruchomości 2 w jak najszerszy sposób, na zasadach szczegółowo określonych pomiędzy stronami, w tym m.in. powierzający ma prawo do dokonywania remontów i modernizacji nieruchomości. Za udostępnienie powierzającemu nieruchomości do korzystania powiernikowi nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie.

W tej sytuacji należy uznać, że udostępnienie przez spółkę powierzającemu nieruchomości 2 do korzystania do czasu faktycznego przeniesienia własności, bez dodatkowego wynagrodzenia, nie stanowi czynności (usługi) podlegającej opodatkowaniu VAT. W analizowanej sprawie nie mamy do czynienia z żadną z sytuacji wymienionych w art. 8 ust. 2 ustawy VAT, albowiem udostępnienie do korzystania z nieruchomości powierzającemu, nie stanowi ani usługi świadczonej na rzecz osób lub podmiotów wskazanych w art. 8 ust. 2 ustawy VAT, ani nieodpłatnego świadczenia usług do celów innych niż działalność gospodarcza spółki.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl